

δημιουργία

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ» • ΤΕΥΧΟΣ 20 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018

Το παιδί με τη σάλπιγγα

Αν μπορούσες να ακουστείς
θα σου έδινα την ψυχή μου
να την πας ως την άκρη
του κόσμου.

Να την κάνεις περιπατητικό
αστέρι ή ξύλα
αναμμένα για τα Χριστούγεννα
-στο τζάκι του Νέγρου
ή του Έλληνα χωρικού.

Να την κάνεις ανθισμένη μνηλιά
στα παράθυρα των φυλακισμένων.
Εγώ μπορεί να μην υπάρχω ως αύριο.
Αν μπορούσες να ακουστείς
θα σου έδινα την ψυχή μου
να την κάνεις τις νύχτες
ορατές νότες, έγχρωμες,
στον αέρα του κόσμου.

Να την κάνεις αγάπη.

Νικηφόρος Βρεττάκος

Έργο της μαθήτριας Μαριάμ Χβτισιασβίλι, Γ'2 Λυκείου

ΕΚΔΟΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ **“Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ”**

Ελ. Βενιζέλου 128, Ηλιούπολη τηλ. 210 99 15 449

Υπεύθυνη Σύνταξης: Βασιλική Μπιλάλη, Φιλολόγος

Συντακτική Ομάδα: Ναυσικά Παππά, Καθηγήτρια Πληροφορικής,
Μαθητές και Μαθήτριες του σχολείου

Δημιουργικό - Εκτύπωση: Λυχνία Α.Ε. • τηλ. 210 3410436 www.lyhnia.com

ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΘΕΟΦΑΝΩ ΣΑΝΤΑΜΟΥΡΗ (1935-2018)

«... Ἡ ἀείμνηστη Γερόντισσα Θεοφανώ ὑπῆρξε ἕνα πνευματικό κόσμημα τοῦ μοναχισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀφιερώθηκε ἀπὸ τῆς νηπιακῆς τῆς ἡλικίας, παραδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Ἱερέως πατρός τῆς Παναγιώτου Σανταμούρη, εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Κεχροβουνίου Τήνου. Ἐκεῖ μαζί μέ τὴν κατὰ σάρκα ἀδελφήν τῆς ἀσκήθηκε εἰς τὴν μοναχικὴν ζωὴν πλησίον ἁγίων μοναχῶν.

Δύνασθε νὰ καυχᾶσθε διὰ τὴν Ἁγίαν Γερόντισσάν σας Θεοφανώ, ἡ ὁποία ἀκολούθησε πιστὰ τὰ βήματα τῆς Προηγουμένης Πελαγίας καὶ προσέφερε καὶ εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς τὰ παιδιά τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς Θεομήτορος καὶ εἰς ὅσους εἶχαν πνευματικὴν σχέσιν μαζί τῆς, τὴν αὔραν τῆς ἀγιότητος, τῆς ἀγνότητος, τῆς πραότητος, τῆς καλοσύνης καὶ μέ ἕνα λόγο τῆς εὐωδίας τοῦ Χριστοῦ...»

(Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς συλλυπητηρίου ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Ἀδελφότητα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου).

Πάροικοι και παρεπίδημοι

Ένα υπέροχο δειλινό,
ζωγραφισμένο με τα πρώτα της άνοιξης χρώματα,
ένα μυρωδιαστό, δροσερό αεράκι,
μοιάζει το πέρασμα ενός αγιασμένου ανθρώπου στη γη.

Δεν κρατάει πολύ.
Καταφέρνει όμως
να αναβιβάσει το πνεύμα μας στον ουρανό.
Κάποια στιγμή θα τελειώσει.

Έφυγε!
Πέρασε...
σα μυρωδιαστό, δροσερό αεράκι
και χάιδεψε τη γη.
Έκανε τον κόσμο μας ομορφότερο·
έστω για λίγα λεπτά της ώρας.

Έφυγε και πήγε στον προορισμό του·
στην αγκαλιά του Δημιουργού του.

Κι εμείς με τη θύμησή του
-ποιος ξέρει για πόσο;-
θα μεταλαμβάνουμε τη χάρη του,
θα φωτιζόμαστε από το είδος του.
Θα εμπνεόμαστε από τη δροσιά του
στο να δροσίσουμε τον κόσμο
με τη δική μας παρουσία.

Ίσως όμως να μην αντιλήφθηκαν όλοι
αχ! τούτο το υπέροχο δειλινό!

Κάποιοι τυφλωμένοι από τις μέριμνες του βίου,
κλεισμένοι «έν τῇ οἰκίᾳ» του εαυτοῦ τους,
θα «τυρβάζουν περὶ πολλὰ».
Ἄλλοι πιεζόμενοι ἀπὸ τὴν κακία τῆς ἡμέρας,
θα συνθλίβονται στὸ μικρὸ ἐγὼ τους.
Ἄλλοι ἴσως νὰ μὴ βρίσκονται καν στὴ ζωὴ
ἢ νὰ μὴν ἦρθαν ἀκόμη.

Δεν ἔχει σημασία...
Θα ῥθουν κι ἄλλα δειλινά,
μυρωμένα, δροσερά!
Θα ῥθουν καὶ θα φύγουν.

Το καθένα, μοναδικό και ανεπανάληπτο,
θα εἶναι τὸ «κάτι τοῦ Θεοῦ» στὴ γη,
τὸ «χνῶτο Του» ἀνάμεσά μας
που ποτέ -ελπίζω-
δε θα πάψει νὰ ὑπάρχει.

**Αδ. Ευφημία,
Θεολόγος**

«Ο πόλεμος, που προτού να τσακίσει το κορμί αποσυνθέτει πρώτα λίγο-λίγο κι αλύπητα την ψυχή»

(Σ. Μυριβήλη, «Η ζωή εν τάφω»)

28 Ιουλίου 1914 – 11 Νοεμβρίου 1918: Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος.

Ήταν ο πρώτος «Μεγάλος Πόλεμος». Σε αυτόν ενεπλάκησαν όλες σχεδόν οι χώρες της Ευρώπης και οι αποικίες τους εκτός Ευρώπης καθώς και οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

Ήταν ο πρώτος «βιομηχανικός πόλεμος». Για πρώτη φορά στην ιστορία χρησιμοποιήθηκαν όπλα μαζικής εξόντωσης τα οποία παρήγαν με ταχύτατους ρυθμούς τα εργοστάσια των εκβιομηχανισμένων κρατών: πυροβόλα, πολυβόλα, οθμοβόλα, άρματα μάχης, βομβαρδιστικά αεροπλάνα και δηλητηριώδη αέρια. Η εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας στην υπηρεσία της ανθρωπότητας!

«Το βιομηχανικό δυναμικό του

κάθε έθνους το αναγκάζει να παράγει, να υπερπαράγει. Αυτή την υπερπαραγωγή πρέπει να τη διαθέσουμε [...] Κάθε έθνος επιχειρεί να εξασφαλίσει την κυριαρχία των δικών του προϊόντων. Έτσι, με φυσική νομοτέλεια, η μία χώρα βαδίζει εναντίον της άλλης, συγκρούεται μαζί της. Ποια θα εξασφαλίσει την οριστική υπεροχή των εθνικών βιομηχανικών της προϊόντων και με ποιον τρόπο; Η πιο ισχυρή; Μήπως με τον πόλεμο;» (Α. Μερχέμ, Η εργατική ζωή, 1911)

Ήταν ο «πόλεμος των χαρακωμάτων». Άνδρες και πολεμικό υλικό καμουφλάρονταν σε χαρακώματα, υπόγειες στοές που εκτείνονταν σε επάλληλες ζώνες πολλών χιλιομέτρων, με καταφύγια, δρόμους, ακόμα και σιδηροδρομικές τροχιές. Μέσα

εκεί οι στρατιώτες θα ζούσαν για τρία ολόκληρα χρόνια, υποφέροντας από στερήσεις, ασθένειες, άθλιες συνθήκες διαβίωσης (λάσπη, βρωμιά, τρωκτικά) και αντιμετωπίζοντας καθημερινά τον θάνατο. Πολλοί θα οδηγηθούν στην τρέλα...

«Μέσα σε αυτούς τους τάφους που τους ονομάζουν χαρακώματα, με τα συστήματα των υπόγειων διαβάσεων και διόδων, μας έλειπαν σχεδόν τα πάντα. Έμαθα γρήγορα να κρεμάω το ψωμί σε ένα σύρμα για να μην το φτάνουν τα ποντίκια, να κοιμάμαι με βρεγμένες αρβύλλες, γιατί το να προσπαθήσεις να τις ξαναβάλεις, αφού τις είχες βγάλει, θα ήταν μάταιο, να κοιμάμαι τυλιγμένος σε μια μουσκεμένη χλαίνη, να κοιμάμαι τέσσερις ώρες ανάμεσα σε θορύβους, σε φωνές ανθρώπων, σε βρωμερές αναθυμιάσεις» (Φίλοράν Φίλες, Ιδού)

Ο Α΄ παγκόσμιος πόλεμος άλλαξε οριστικά τον χάρτη της Ευρώπης. Δύο μεγάλες αυτοκρατορίες, η Αυστριακή και η Οθωμανική διαλύθηκαν, ενώ τα σύνορα πολλών κρατών επαναχάρθηκαν. Άλλαξε τις διεθνείς ισορροπίες, καθώς η Ευρώπη, προκειμένου για την εκ θεμελίων ανοικοδόμησή της, δανείστηκε μεγάλα ποσά από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Ωστόσο, ανυπολόγιστο ήταν το ηθικό τίμημα του πολέμου. Οι αξίες και οι θεσμοί του δυτικού πολιτισμού, όπως ο φιλελευθερισμός και η δημοκρατία, υπονομεύθηκαν. Οι Ευρωπαίοι, μέσα από την αμφισβήτηση του κατεστημένου, οδηγήθηκαν στην αναζήτηση διεξόδου στη γενική ανατροπή και στη φυγή στο παράλογο (υπερρεαλισμός στην τέχνη).

Η σπαρακτική κραυγή της γενιάς του πολέμου αποτυπώνεται έξοχα στο αντιπολεμικό έργο του Γερμανού Έριχ Μαρία Ρεμάρκ «Ουδέν νεώτερον από το δυτικό μέτωπο».

«Είμαι νέος, μόλις έκλεισα τα 20. Από τη ζωή δεν ξέρω παρά μόνο την απελπισία, τον θάνατο, τον φόβο και μια αλυσίδα από ανόητες επιπολαιότητες, πάνω από μια άβυσσο πόνων και θλίψεων. Βλέπω τους ήσους να ορμούν σε άλλους ήσους, να σκοτώνουν και να σκοτώνονται, χωρίς ούτε κι εκείνοι να ξέρουν το γιατί, υπακούοντας σε αυτούς που τους στέλνουν, χωρίς συναίσθηση του κινδύνου ή της ευθύνης τους. Βλέπω πως οι δυναμικότεροι εγκέφαλοι του κόσμου εφευρίσκουν όπλα για να γίνονται όλα αυτά με έναν τρόπο ακόμα πιο ραφινάρισμένο και να διαρκούν όσο γίνεται περισσότερο. Και όλοι οι συνομήλικοί μου εδώ, στην αντικρινή παράταξη, σε ολόκληρο τον κόσμο, το βλέπουν όπως εγώ. Αυτή είναι η ζωή της γενιάς μου και η δική μας. Τι θα κάνουν άραγε οι πατεράδες μας, αν μια μέρα σηκωθούμε και παρουσιαστούμε μπροστά τους για να τους ζητήσουμε λογαριασμό; Τι περιμένουν από μας όταν μια μέρα τελειώσει ο πόλεμος; Χρόνια ολόκληρα σκοτώναμε μόνο. Αυτό ήταν

το πρώτο μας επάγγελμα στη ζωή. Για μας η επιστήμη της ζωής περιορίζεται στον θάνατο. Τι θα συμβεί ύστερα; Τι θα απογίνουμε εμείς;»

Στις 11 Νοεμβρίου 2018 η Ενωμένη Ευρώπη γιόρτασε με μεγάλη επισημότητα τα 100 χρόνια από τη λήξη του Α΄ παγκοσμίου πολέμου. Όλοι όσοι νιώθουμε πολίτες της Ευρώπης καλό θα είναι, με αφορμή το γεγονός αυτό, να θυμηθούμε ότι έχουμε περισσότερα κοινά χαρακτηριστικά παρά διαφορές. Αυτά που μας ενώνουν είναι περισσότερα από αυτά που μας χωρίζουν. Ο ευρωπαϊ-

κός πολιτισμός είναι η συνέχεια και η εξέλιξη του ελληνορωμαϊκού πολιτισμού. Τα κινήματα της Αναγέννησης και του Διαφωτισμού εξαπλώθηκαν σε όλη την Ευρώπη αναβιώνοντας τις ανθρωπιστικές αξίες της αρχαιότητας πάνω στις οποίες βασίστηκε η πολιτική και κοινωνική οργάνωση των σύγχρονων ευρωπαϊκών κρατών.

Δυστυχώς, το γεγονός ότι, 20 μόλις χρόνια μετά το τέλος του Α΄ παγκοσμίου πολέμου ξέσπασε ο Β΄ παγκόσμιος πόλεμος, αποδεικνύει περίτρανα τη δυσκολία σύμπτωσης των ήσων, καθώς το ιστορικό τους παρελθόν αφορά ως επί το πλείστον σε συνεχείς συγκρούσεις λόγω εθνικών, εδαφικών, πολιτιστικών διαφορών. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο στόχος πρωταρχικός σε όλες τις εποχές πρέπει να είναι η διαφύλαξη της ειρήνης.

Στη διάρκεια του 20ου αιώνα η Ευρώπη, ο κόσμος γενικότερα, θρήνησαν δύο γενιές θύματα των πολέμων.

Για τον 21ο αιώνα, που μόλις ξεκίνησε, as είναι όχι μόνο ευχή αληθιά και προσπάθεια όλων μας, οι ιστορικοί του μέλλοντος να καταγράψουν κυρίως ειρηνικά επιτεύγματα του ανθρώπινου πολιτισμού.

Μαρία Θεοδοσίου,
Φιλόλογος - Ιστορικός

Θουκυδίδης ο Αθηναίος: ο δάσκαλος του χτες... που "μιλάει" στο σήμερα.

Ο Θουκυδίδης, γιος του Ολόρου, καταγόμενος από τον σημερινό Άλιμο της Αττικής, χαρακτηρίζεται ως ένας από τους γνωστότερους κι ευρύτερα διαδεδομένους ιστορικούς της κλασικής αρχαιότητας. Παρόλη αυτά, αρκετοί Νεοέλληνες του 21ου αιώνα θεωρούν λανθασμένα

πως το πολυτιμότερο έργο του πρόκειται για μια ακόμη αρχαιολογία που περιλαμβάνει παρωχημένες ιδέες κι αντιλήψεις κι απλώς έρχεται να προστεθεί στην ογκώδη συλλογή της Αρχαιοελληνικής Γραμματείας. Στην περίπτωση, όμως, που αναθεωρήσουμε και εξετάσουμε καλύτερα τον λόγο του σπουδαίου ιστορικού, θα συνειδητοποιήσουμε πως τα υψηλά νοήματα από τα οποία διέπεται η «Ιστορία» του καθίστανται διαχρονικά και τα μηνύματα που μεταδίδει πιο επίκαιρα από κάθε άλλη φορά.

Σε μια εποχή, όπου ηλιθιοί άνθρωποι είχαν την τόλμη να εκφράσουν, πόσο μάλλον να καταγράψουν, αλήθειες που οι άληθοι είτε λόγω φόβου, είτε λόγω αδιαφορίας απέφευγαν να διατυπώσουν, ο Θουκυδίδης επιδιώκει να κληροδοτήσει το έργο του **«κτῆμα ἐς αἶψα»** και να μην αποκρύψει την ουσία και τη γενεσιουργό αίτια των γεγονότων.

Κυρίαρχη θέση στον στοχαστικό και φιλοσοφημένο νου του κατέχει η αντίληψη ότι η φύση του ανθρώπου είναι ίδια. Μάλιστα, ο ιστορικός υποστηρίζει πως η ανθρωπότητα δεν θα καταφέρει να απαλλαγεί από τις συμφορές που τη μαστίζουν, αν δεν αντιληφθεί πως πηγή όλων αυτών είναι η φίληρχη ανθρώπινη φύση που εδράζεται στην πλεονεξία και τη φιλοδοξία. Για αυτόν τον λόγο, δεν χρειάζεται να μας ξενίζουν ή να μας εκπλήσσουν φαινόμενα πολιτικού αμοραλισμού κι αναληθισίας, αδικίας, εκμετάλλευσης και μηχανορραφιών στις σημερινές κοινωνίες, αφού ο συνειδητοποιημένος ιστοριογράφος τα είχε συλλάβει και προεξαγγείλει πριν από περίπου 25 αιώνες.

Ωστόσο, ως «δάσκαλος της ανθρωπίνης ψυχής» δεν εστιάζει μόνο στην πολιτική ιστορία. Στον Επιτάφιο λόγο, για παράδειγμα, αναφέρεται σε αξίες όπως η φιλία, ο σεβασμός στα πατροπαράδοτα ιδανικά, μεταξύ των οποίων η φιλοπατρία θεωρείται από τα σπουδαιότερα. Ο πατριωτισμός ανάγεται σε ύψιστη αρετή από τον ίδιο τον Περικλή στο κεφάλαιο 42 του Επιταφίου. Σύμφωνα με τον λαμπρό ηγέτη, οι στρατιώτες που άπνοι κείτονται μπροστά από τους συγκεντρωμένους Αθηναίους στον Κεραμεικό θυσιάστηκαν με ηρωισμό κι αυταπάρνηση για την πόλη τους και τώρα εξυψώνονται έως τη χορεία των αθανάτων. Ο αγώνας για την υπεράσπιση της πατρίδας και το ενδεχόμενο ενός ένδοξου θανάτου αποτελούν διαχρονικά πηγή έμπνευσης για τους απανταχού πολέμιους. Ας μην ξεχνάμε και τη συγκλονιστική ρήση του ρήτορα στο επόμενο κεφάλαιο, **«Ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος»**, όπου εγκωμιάζεται όχι μόνο η απαρámilη ανδρεία, αλλή κι η αίγλη, η περὶ φημη και πολυπόθητη υστεροφημία των αγωνιστών, των οποίων οι μνήμες παραμένουν ζωντανές **«εἰς τό δινεκές»**.

Κι αν κάποιος έχει την ψευδαίσθη-

ση ότι αυτό το ηρωικό ιδεώδες ανήκει σε ένα ξεχασμένο παρελθόν, αρκεί να εξετάσει τα γεγονότα της επικαιρότητας και θα αντιληφθεί τον κομβικό ρόλο του στη σημερινή εποχή. Ήδη από την αυγή του 21ου αιώνα, παρατηρείται μια πολυδιάστατη, εκτεταμένη κρίση, εξαιτίας της έκπτωσης των θεμελιωδών αξιών και της στείρας αμφισβήτησης των πατρικών αρχών. Με την πάροδο του χρόνου, το κέντρο βάρους στη ζωή του ανθρώπου μετατοπίστηκε από το δημόσιο

στον ιδιωτικό βίο, για τον οποίο πολλοί μοχθούν, ώστε να φαίνεται ακηλιδωτος, παραμελώντας τα σημαντικά τους καθήκοντα, ως πολιτών μιας ανθρωπίνης κοινωνίας.

Όλες οι παραπάνω αποτελούν καταστάσεις μάλλον αδικαιολόγητες, μια και διαθέτουμε ένα μοναδικό κι ανεπανάληπτο διδακτικό υλικό, το οκτάβιβλο έργο του σπουδαίου ιστορικού. Επομένως, μια δεύτερη αλλιά προσεκτικότερη ματιά στην «Ιστορία» του Θουκυδίδα είναι αρκετή για να μας πείσει ότι ο λόγος του κρίνεται εξαιρετικά επίκαιρος όσο ποτέ άλλοτε!

Θοδωρής Γυφτάκης,
Β'1 Λυκείου

Έφηβοι εν δράσει

Τα τελευταία 20 περίπου χρόνια, διοργανώνεται ετησίως ο θεσμός της Βουλής των εφήβων από την Ελληνική Βουλή. Το πρόγραμμα αυτό, ένα πρόγραμμα βιωματικής μάθησης και δράσης, αποσκοπεί στη συνάντηση Ελλήνων μαθητών της Α' και Β' Λυκείου απ'όλες τις γωνίες του κόσμου, ώστε να έρθουν σε επαφή με την έννοια της Δημοκρατίας και τον τρόπο με τον οποίο αυτή ασκείται στο Κοινοβούλιο.

Στη φετινή Σύνοδο λοιπόν, μικροί και μεγάλοι προσπαθήσαμε να διερευνήσουμε σε βάθος τον όρο "Διαφορετικότητα" και πώς διαμορφώνεται στη σύγχρονη σχολική κοινότητα. Στόχος μας ήταν να αναλύσουμε διαφορετικούς

άξονες της ετερογένειας και να παραθέσουμε στην Ολομέλεια, παρουσία βουλευτών, ορισμένες προτάσεις-αλληγίες για το εκπαιδευτικό σύστημα· για τον λόγο αυτό, χωριστήκαμε σε 6 ομάδες καθεμία από τις οποίες προσέγγισε το θέμα από άλλη οπτική: διαφορετικότητα και ιστορία, συναίσθημα, ανθρώπινο σώμα, πολιτισμός, σχολείο και

τέλος είχαμε τους πιθανούς κινδύνους της διαφορετικότητας.

Συνολικά το πρόγραμμα διήρκεσε 5 μέρες. Τις πρώτες δύο μέρες μας δόθηκε η ευκαιρία να γνωριστούμε με τους υπόλοιπους εφήβους βουλευτές και κυρίως με αυτούς της ομάδας μας, μέσα από διαδραστικά παιχνίδια, ενώ παράλληλα συζητήσαμε με τους συντονιστές των ομάδων μας.

Την τρίτη ημέρα, η κάθε ομάδα συνεδρίασε μόνη της· είχαμε τη δυνατότητα να συνομιλήσουμε με βουλευτές απ'όλα τα κόμματα και αποφασίσαμε για το ποιες προτάσεις θα έπρεπε να συμπεριληφθούν στο τελικό έργο. Το έργο αυτό το ολοκληρώσαμε ως ολομέλεια την τέταρτη ημέρα όπου, στην ουσία κάθε ομάδα είχε επιλέξει ένα άτομο, για να την εκπροσωπήσει και να παρουσιάσει τις εισηγήσεις που είχαν συζητηθεί. Στη συνέχεια, υπήρξε διάλογος ανάμεσα στις ομάδες, ενώ την ίδια μέρα συζητήσαμε με την επιτροπή της Βουλής των εφήβων για την εμπειρία μας, παραθέτοντας ταυτόχρονα μερικές μεθόδους βελτίωσης της διεξαγωγής αυτού του εγχειρήματος. Την τελευταία ημέρα πραγματοποιήθηκε η επίσημη Ολομέλεια των εφήβων-βουλευτών, όπου και ο Πρόεδρος της Βουλής εκφώνησε έναν σύντομο λόγο.

Καταληκτικά, οι ώρες συνεδριάσεων ήταν αναρίθμητες, προκαλώντας μας μια μικρή κούραση. Ευτυχώς όμως, δεν έλειπαν από το πρόγραμμα διάφορες εκδηλώσεις και δράσεις που μας έκαναν να χαλαρώσουμε και να δεθούμε ως ομάδα: παρακολούθησαμε μια θεατρική παράσταση και μια συναυλία στον προαύλιο χώρο της Βουλής, συμμετείχαμε σε βιωματικά εργαστήρια και επισκεφτήκαμε το μουσείο της Ακρόπολης.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφέρω ότι η συμμετοχή μου στη Βουλή των εφήβων ήταν μια μοναδική και άκρως διαφωτιστική εμπειρία. Μέσα σε 5 μέρες, άτομα με διαφορετικό υπόβαθρο, φύλο, καταγωγή, θρησκευτικές και πολιτιστικές αντιλήψεις, καταφέραμε όχι μόνο να συμβιβάσουμε αρμονικά αλλήλα πολύ περισσότερο να συνδιαλεχθούμε, να συμφωνήσουμε, να διαφωνήσουμε και τελικά να παρουσιάσουμε ένα όμορφο αποτέλεσμα. Τελικά, το ότι όλοι είμαστε διαφορετικοί ίσως να είναι και το κοινό σημείο αναφοράς μας...

Λαμπρινή Βλαχογιάννη,
Γ'1 Λυκείου

Εθισμός στο Διαδίκτυο - Ενδείξεις και Αντιμετώπιση

Ο εθισμός στο διαδίκτυο είναι μια νέα μορφή εξάρτησης, και αφορά την υπερβολική χρήση του ίντερνετ και τον εκνευρισμό ή την δυσθυμική διαταραχή, που παρουσιάζεται κατά τη στέρησή της. Δείτε γιατί η ικανότητα του διαδικτύου να καλύπτει όλες τις ψυχολογικές ανάγκες ενός ατόμου, μπορεί να προκαλέσει παρόμοια συμπτώματα στέρησης που παρατηρούνται και στους τοξικομανείς, και πώς αντιμετωπίζεται αυτός ο εθισμός.

Όπως και με κάθε άλλη εξάρτηση, ο εθισμός στο διαδίκτυο έχει προειδοποιητικά σημάδια. Τις περισσότερες φορές, τα συμπτώματα είναι δύσκολο να αναγνωριστούν από την αρχή. Σε αντίθεση με τον εθισμό των παιχνιδιών που χτυπά την πόρτα σε μικρότερες ηλικίες, η εξάρτηση του ίντερνετ μπορεί να γίνει περισσότερο παθολογική στις μεγαλύτερες ηλικίες.

- Φυσικά συμπτώματα
- Οσφυαλγία
- Πονοκέφαλοι
- Κακή σωματική υγεία και απότομη αύξηση ή απώλεια βάρους
- Διαταραχές στον ύπνο
- Πόνοι στα δάχτυλα, στον λαιμό, ή στην πλάτη
- Θολή ή τεταμένη όραση
- Βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις

Οι βραχυπρόθεσμες επιπτώσεις που μπορεί να προκαλέσει ο εθισμός στο διαδίκτυο περιλαμβάνουν ως επί το πλείστον τα ημιτελή καθήκοντα, τις ανοηολήρωτες ευθύνες και υποχρεώσεις, αλλά και την αύξηση του σωματικού βάρους. Οι μακροπρόθεσμες επιδράσεις παρατηρούνται περισσότερο στα σωματικά συμπτώματα, όπως η οσφυαλγία, πόνος του αυχένα, το σύνδρομο καρπιαίου σωλήνα, και τα προβλήματα όρασης. Μπορεί επίσης να οδηγήσει σε σημαντική απώλεια χρημάτων - ακόμη και σε πτώχευση - ειδικά εάν ο χρόνος που δαπανάται στο διαδίκτυο επικεντρώνεται σε τυχερά παιχνίδια και τζόγο.

Αντιμετώπιση

Όπως και σε άλλες μορφές εθισμού, η οποία προσπάθεια απεξάρτησης από τη χρήση του Διαδικτύου γίνεται περισσότερο αποτελεσματική με την υποστήριξη μιας κατάλληλης ομάδας ειδικών. Ανάλογα με τις ανάγκες του εθισμένου ατόμου, οι ειδικοί προσφέρουν ιατρική περίθαλψη, ψυχολογική υποστήριξη, συμβουλευτική ατόμου και οικογένειας, ακόμη και φαρμακευτική αγωγή αν χρειάζεται. Αυτός που έχει εθιστεί εκπαιδεύεται στο πώς να θέτει όρια για τη σωστή χρήση του Διαδικτύου, ενώ παράλληλα υποστηρίζεται ώστε να αναδιοργανώσει τη

ζωή του, να επαναφέρει βασικές συνήθειες όπως αυτές του ύπνου και της διατροφής σε φυσιολογικά επίπεδα και να ανακτήσει λειτουργικές σχέσεις με τους γύρω του. Η συμμετοχή της οικογένειας σε αυτήν τη διαδικασία είναι ιδιαίτερα σημαντική, ειδικά όταν το εθισμένο άτομο είναι ανήλικο.

ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ ΑΠΟ ΜΑΘΗΤΕΣ 14-15 ΕΤΩΝ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

Από έρευνά που διεξήγαμε με στόχο να διερευνήσουμε τη χρήση του υπολογιστή και του διαδικτύου από μαθητές ηλικίας 14 και 15 ετών του σχολείου μας προέκυψαν ενδιαφέροντα στοιχεία. Το 100% των συμμετεχόντων διαθέτουν σύνδεση στο διαδίκτυο, έχουν υπολογιστή στο σπίτι, έχουν αρχίσει να κάνουν χρήση υπολογιστή/διαδικτύου (Υ/Δ) από 5 ετών και το 92% κάνει χρήση Υ/Δ κάθε εβδομάδα. Ο υπολογιστής και το διαδίκτυο χρησιμοποιούνται κυρίως ως μέσο διασκέδασης. Το 100% των μαθητών κάνουν χρήση για να παρακολουθήσουν ταινίες και να ακούσουν μουσική, μάλιστα το 54% αυτών για περισσότερες από δύο ώρες την εβδομάδα. Ακολουθούν ως λόγοι χρήσης η κοινωνική δικτύωση, με ποσοστό 77% (και χρόνο χρήσης πάνω από 2 ώρες την εβδομάδα για ένα ποσοστό 34,6%) και τα ηλεκτρονικά παιχνίδια, με ποσοστό χρήσης 50% (και χρόνο χρήσης πάνω από 2 ώρες την εβδομάδα για ένα ποσοστό 23%). Τα ηλεκτρονικά παιχνίδια είναι περισσότερο δημοφιλή μεταξύ των αγοριών (το 60% των κοριτσιών δεν παίζουν ποτέ). Ένα ιδιαίτερος ενδιαφέρον εύρημα είναι ότι το διαδίκτυο ελάχιστα αξιοποιείται ως πηγή ενημέρωσης ή αντίληψης μαθησιακού υλικού. Αν και 84,6% των συμμετεχόντων απάντησε ότι κάνει χρήση για ανεύρεση πληροφοριών που σχετίζονται με το σχολείο, το 65,38 % αυτών κάνουν χρήση λιγότερο από δύο ώρες την εβδομάδα. Τέλος, όσον αφορά το θέμα του εθισμού το ποσοστό, σύμφωνα με το δείγμα, είναι υψηλό. Το 58% των μαθητών απάντησε ότι κάνει χρήση πάνω από 10 ώρες την εβδομάδα αν και το 100% των συμμετεχόντων δήλωσαν ότι είναι ενήμεροι για τους κινδύνους χρήσης.

Έκτωρ Χεί,
Βίκυ Ριάντ,

Μαργαρίτα Ψαρομμάτη,
Α'2 Λυκείου

Τεχνολογία ή ελευθερία;

Στην εποχή μας, οι έφηβοι και όχι μόνο έχουν συνδέσει αναπόσπαστα την καθημερινότητά τους με τις ηλεκτρονικές συσκευές: κινητό τηλέφωνο, tablet, ηλεκτρονικός υπολογιστής, κονσόλες παιχνιδιών, τηλεόραση, mp3 player και άλλες! Τι θα γινόταν άραγε, αν για μία ολόκληρη ημέρα δεν είχαμε τίποτα από όλα αυτά; Πώς θα ξεκινούσε η μέρα μας;; Τι θα κάναμε όταν γυρνούσαμε από το σχολείο;; Πώς θα πέραγε η ώρα μας το βραδάκι πριν κοιμηθούμε;

Σε αυτή τη διαδικασία κλήθηκαν να συμμετάσχουν οι μαθητές της Α' Γυμνασίου, στο πλαίσιο του μαθήματος της Οικιακής Οικονομίας. Παρακάτω αποτυπώνονται οι εντυπώσεις τους. Μήπως όμως αξίζει να το δοκιμάσουμε όλοι;

"...Ήμουν τρομοκρατημένος. Μετά όμως σκέφτηκα ότι θα γεμίσω τον χρόνο μου με τα μαθήματα και τις δραστηριότητές μου...Τελικά δεν ήταν τόσο δύσκολο να μην ασχοληθείς με ηλεκτρονικά όταν έχεις καλή παρέα."

(Σάββας Καρράς)

"...Οι ηλεκτρονικές συσκευές είναι κάτι που δεν θα ήθελα να φύγει από τη ζωή μου, αλλά πλέον έχω συνειδητοποιήσει πως υπάρχουν κι άλλα πράγματα που μπορώ να κάνω εκτός από αυτό."

(Κωνσταντίνος Αδαμόπουλος)

"...Τότε συλλογίστηκα πόσα πράγματα μπορούμε να κάνουμε και πόσο περιορίζουμε τον εαυτό μας με το να χρησιμοποιούμε συνέχεια τις ηλεκτρονικές συσκευές. Σίγουρα θα επαναλάβω αυτήν την πρόκληση!!"

(Κατερίνα Βαμβακοπούλου)

"...Ξυπνώντας το πρωί βρήκα χρόνο να τακτοποιήσω το δωμάτιό μου, κάτι που ήθελα να κάνω πολύ καιρό... Αισθάνθηκα χαρούμενος και ικανοποιημένος με τον εαυτό μου που τα κατάφερα..."

(Κωνσταντίνος Κώστας)

"...Ήταν πάρα πολύ δύσκολο, ένιωθα μεγάλο εκνευρισμό, θυμό, λύπη, που δεν μπορούσα να δω τα νέα μου και να επικοινωνήσω με τους φίλους μου. Όσο περνούσε η

ώρα όμως και αφού βγήκα μια βόλτα, ένιωσα ξένοιαστος και χαρούμενος."

(Μάριος-Ιωάννης Κουτσούμπας)

"Εγώ αισθάνθηκα χάλια, γιατί δεν μπορώ να κόψω τα ηλεκτρονικά, επειδή έχω συνηθίσει."

(Κετσέν Κούο)

"...Αντιλήφθηκα ότι υπάρχουν πολύ καλύτερα πράγματα να κάνεις από το να κάθεται σε μια οθόνη με τις ώρες... Μετά από αυτό αποφάσισα ότι θα περνάω πολύ λιγότερο χρόνο με τον υπολογιστή και το tablet."

(Αγγελική Ναλμπάντη)

"...Πιστεύω ότι η απόφασή μου (να μην πιάσω ηλεκτρονικά για 24 ώρες) μου έκανε καλό, διότι πέρασα πολλή ώρα με την οικογένειά μου αλλά και διάβασα τα μαθήματα όλης της εβδομάδας. Πολύ σημαντικό όμως στοιχείο ήταν ότι, όταν έπεσα για ύπνο, ήμουν πολύ πιο ξεκούραστος ψυχικά και σωματικά."

(Δημήτρης Τεντζεράκης)

"Μου φάνηκαν αιώνες οι 24 ώρες χωρίς ηλεκτρονικά, δεν μπορούσα να περάσω την ώρα μου."

(Κωνσταντίνος Στεργίου)

"...Αυτό που συμπεραίνω είναι ότι μπορώ να ζήσω και χωρίς αυτές τις συσκευές."

(Κωνσταντίνα Τσαντίλη)

"...Μόλις γύρισα από το σχολείο αντί να πάω στο κινητό μου, πήγα έφαγα κατευθείαν και μετά κοιμήθηκα που σχεδόν ποτέ δεν το κάνω...Κοιμήθηκα στις εννιά ενώ κανονικά κοιμάμαι στις δώδεκα."

(Βασίλης Τριανταφυλλίδης)

Επιμέλεια:

Αναγνωστοπούλου Άννα,
Καθηγήτρια Οικιακής Οικονομίας

Κοινωνικές ανισότητες

Με αφορμή το κείμενο του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη **«Πατέρα στο σπίτι»** γίνεται ιδιαίτερα εμφανής ο κοινωνικός προβληματισμός του συγγραφέα.

Διαχρονικό είναι το πρόβλημα των κοινωνικών ανισοτήτων σε μια κοινωνία που αφορά τα μέλη της. Συγκεκριμένα, ένα μεγάλο είδος ανισότητας είναι μεταξύ των ανδρών και των γυναικών, όταν το ένα φύλο προσπαθεί να επιβληθεί στο άλλο. Όμως, η ανισότητα αυτή δεν παρατηρείται μονάχα στη σημερινή εποχή αλλά και στις προηγούμενες, καθώς έχουν πραγματοποιηθεί πολλοί αγώνες για την επίλυση αυτού του προβλήματος. Τα συχνότερα θύματα της ανισότητας αυτής είναι οι γυναίκες, καθώς αποτελούν το ασθενές φύλο που χωρίς την παρουσία του ετέρου φύλου δεν μπορεί να σταθεί μόνο του. Υπάρχουν παραδείγματα που ανάγονται στην αρχαιότητα και φτάνουν μέχρι και σήμερα στον 21^ο αιώνα, που αποτελεί αιώνα προόδου, εξέλιξης και ανάπτυξης. Η μεγάλη αρχή, γίνεται από τους αρχαίους χρόνους καθώς οι γυναίκες δεν είχαν το δικαίωμα στην εκπαίδευση, στην παρακολούθηση αγώνων και το δικαίωμα της καθολικής ψηφοφορίας αλλά ούτε τη συμμετοχή στα πολιτικά ζητήματα της πόλης. Ήταν όμως, υπεύθυνες για την ανατροφή των παιδιών τους καθώς και την επιμέλεια του σπιτιού και του νοικοκυριού. Επίσης, συχνό φαινόμενο ήταν η δουλεμπορία των γυναικών που θεωρούνταν «υλικά πράγματα» χωρίς καμία αξία. Ωστόσο, δεν είχε αναπτυχθεί η έννοια της ισότητας μεταξύ των γυναικών και των ανδρών. Η έννοια αυτή εμφανίστηκε στην κοινωνική σκηνή μεταγενέστερα, όταν έγινε αντιληπτό το πρόβλημα της ανισότητας και επιχειρήσαν αρκετοί να το επιλύσουν. Αργότερα, έκαναν την εμφάνισή τους και άλλες διακρίσεις

που έφεραν τις γυναίκες σε κατώτερο σημείο από τους άνδρες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, σε περίοδο βασιλείας, αποτελούν οι περιορισμένες βασιλικές αρμοδιότητες που μόνο ως έσχατη λύση διοικούσαν γυναίκες. Σε πολλές περιπτώσεις τις εκθρόνιζαν ώστε να τις αντικαταστήσουν άνδρες, αφού τις θεωρούσαν ανίκανες για τη διοίκηση του κράτους. Επιπλέον, δεν τους επιτρεπόταν να εκφράσουν άποψη σχετικά με την επιλογή συντρόφου, γιατί το κριτήριο των μελλοντικών συζύγων ήταν ο πλούτος και η ορθή διαχείριση των διοικητικών ζητημάτων. Τέλος, ένα παράδειγμα που είναι ευρέως γνωστό είναι ο σεξισμός ή αλλιώς έμφυλη διάκριση. Είναι μια προκατάληψη ή μια διάκριση που μπορεί να αφορά και τα δύο φύλα αλλά έχει αποδειχθεί ότι επηρεάζει αρνητικά το «ασθενές φύλο», δηλαδή το γυναικείο φύλο. Επίσης, ο σεξισμός ή η έμφυλη διάκριση έχει συνδεθεί με τα στερεότυπα και τους ρόλους των δύο φύλων που θέλουν το ένα φύλο να υπερτερεί από το άλλο. Γίνεται αντιληπτό ότι οι κοινωνικές ανισότητες υπήρχαν από πάντα και δεν είναι ένα φαινόμενο που έκανε την εμφάνισή του στην σημερινή εποχή. Ωστόσο, είναι αξιοσημείωτο ότι στην σημερινή εποχή οι περισσότερες διακρίσεις κατά των γυναικών έχουν εκλείψει σε σημαντικό βαθμό χωρίς όμως να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν και οι εξαιρέσεις του κανόνα.

Οι γυναίκες απέκτησαν και δικαιώματα μετά από διάφορα κινήματα, όπως το γυναικείο κίνημα τον 19^ο αιώνα και το φεμινιστικό κίνημα τον 20^ο αιώνα. Τα δικαιώματα που απέκτησαν οι γυναίκες ήταν τα εξής: η ψήφος, η κατοχή δημόσιων αξιωμάτων, να μπορούν να έχουν νομικές συμβάσεις, να έχουν δικαιώματα στο οικογενειακό δίκαιο, να δουλεύουν, να αμείβονται με δίκαιους μισθούς ή ίση αμοιβή, να έχουν αναπαραγωγικά δικαιώματα, να έχουν ιδιοκτησία και να μορφώνονται.

Μαρία Τριανταφυλλίδη,
Β'2 Λυκείου

Η καλή μέρα... από το πρωί φαίνεται

Είναι σημαντικό να αναφέρουμε τη σημασία του πρωινού σε παιδιά και εφήβους. Το πρωινό γεύμα φαίνεται να έχει ένα επιπλέον όφελος για τα παιδιά σχολικής ηλικίας και τους εφήβους, καθώς έχει διαπιστωθεί από πολλές μελέτες, η θετική επίδραση του πρωινού σε δείκτες απόδοσης, που περιλαμβάνουν την ανάκληση μνήμης, την προσοχή και τη δημιουργικότητα. Τα παιδιά που καταναλώνουν πρωινό αποδίδουν καλύτερα στις εργασίες του σχολείου τους και επιπλέον έχουν καλύτερη επίδοση σε αθλητικές και άλλες σωματικές δραστηριότητες.

Μέσω της έρευνάς μας εξάγαμε πολλά συμπεράσματα για τις διατροφικές συνήθειες των μαθητών του σχολείου μας:

1. Αρχικά, βλέπουμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των παιδιών του λυκείου και του γυμνασίου τρώει πρωινό. Αυτό μας χαροποιεί ιδιαίτερα καθώς το πρωινό είναι το σημαντικότερο γεύμα της ημέρας, αφού μας δίνει ενέργεια. Επομένως, πρέπει όλοι να ρυθμίσουν κατάλληλα το πρόγραμμά τους, ώστε να προλαβαίνουν να γευματίζουν κάθε πρωί.

2. Αναμενόμενο ήταν το γεγονός ότι σχεδόν όλοι οι μαθητές ασχολούνται με εξωσχολικά αθλήματα που επιλέγουν οι ίδιοι ανάλογα με τα ενδιαφέροντά τους. Έτσι όλοι οι μαθητές του γυμνασίου και του λυκείου -με ελάχιστες εξαιρέσεις- γυμνάζονται τακτικά διατηρώντας έτσι μια καλή φυσική κατάσταση.

3. Οι μαθητές του γυμνασίου τρώνε μικρή ποσότητα φρούτων. Πιο συγκεκριμένα, η πλειοψηφία των μαθητών του γυμνασίου τρώνε ένα φρούτο κάθε βδομάδα και λιγότεροι δύο! Τα φρούτα είναι απαραίτητα για τη σωστή διατροφή και μπορούν να καταναλώνονται κατά

τη διάρκεια όλης της ημέρας.

4. Οι περισσότεροι μαθητές των τριών τάξεων του λυκείου διαλέγουν το κρέας ως φαγητό δύο φορές την εβδομάδα. Το κρέας είναι ωφέλιμη τροφή, γιατί μας δίνει πρωτεΐνες και σίδηρο! Ωστόσο, η υπερκατανάλωση του κρέατος δεν είναι πάντα ευνοϊκή, αφού περιέχει λίπη κ.ά.

5. Οι περισσότεροι μαθητές των τριών τάξεων του λυκείου δήλωσαν ότι πίνουν φυσικό χυμό φρούτων παραπάνω από δύο φορές την εβδομάδα. Ο φυσικός χυμός βοηθάει πολύ τον ανθρώπινο οργανισμό, ιδιαίτερα όταν είναι κανείς άρρωστος. Περιέχει ένα πλήθος από χρήσιμα συστατικά, όπως βιταμίνη C, μαγνήσιο, πρωτεΐνες κ.ά.

6. Τέλος, η πλειοψηφία των μαθητών της Α' και Β' λυκείου πίνει αναψυκτικά μια-δύο φορές την εβδομάδα, ενώ στην Γ' τάξη οι περισσότεροι μαθητές περιορίζουν την κατανάλωσή τους σε λίγες φορές τον μήνα. Έτσι αποφεύγουν τις κακές ουσίες των αναψυκτικών, όπως τα πρόσθετα σάκχαρα και το ανθρακικό.

Συμπερασματικά, λοιπόν, διαπιστώνουμε ότι οι διατροφικές συνήθειες που υιοθετούν οι μαθητές αυτής της ηλικίας είναι ικανοποιητικές. Καταναλώνουν τροφές με θρεπτικά συστατικά απαραίτητα για την ανάπτυξή τους, ενώ καταναλώνουν με μέτρο επιβλαβείς τροφές, που επιβαρύνουν τον οργανισμό τους.

Ευχαριστούμε θερμά τους μαθητές που βοήθησαν στην έρευνα συμπληρώνοντας το ερωτηματολόγιο.

**Βασίλης Σούφρας,
Νικόλαος Στούμπος,
Β'2 Λυκείου**

28η Οκτωβρίου

Στις 26 Οκτωβρίου οι μαθητές της Α΄ Λυκείου, με τη συμβολή των καθηγητριών κ. Ρούλλας Χατζηγούλα, κ. Ντίνας Χατζηγούλα και κ. Μαριάνθης Τσιτάκη, παρουσίασαν στους μαθητές τη γιορτή αφιερωμένη στον Άγιο Δημήτριο, στον αγώνα των Ελλήνων εναντίον των Ιταλών, αλλιά και στην ηρωική στάση που έδειξαν οι πρόγονοί μας απέναντι στις δυνάμεις κατοχής των Γερμανών. Κεντρικό μήνυμα της γιορτής ήταν η στηλίτευση του φασισμού καθώς και η υπογράμμιση της σημασίας της ιστορικής μνήμης.

17 Νοεμβρίου

Αξιόλογη επίσης, ήταν και η διοργάνωση της γιορτής του Πολυτεχνείου από τους μαθητές της Γ' Λυκείου. Τα παιδιά με αυθορμητισμό και δημιουργική ορμή παρουσίασαν ένα θεατρικό δρώμενο, το οποίο επιμελήθηκε η μαθήτρια Μελίνα Σιούτη με την καθοδήγηση της υπεύθυνης καθηγήτριας κ. Βενετίας Λέκκα, που έδινε ξεκάθαρα το μήνυμα της ελεύθερης έκφρασης και σκέψης, όπως ταιριάζει σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα. Μεγάλο μέρος της γιορτής βασίστηκε στη συνέντευξη που παραχώρησε σε ομάδα μαθητών του σχολείου ο κ. Κώστας Μανταΐος, πρώην κρατούμενος εκείνης της περιόδου.

Σκέψεις μιας μαθήτριας για την εξέγερση των φοιτητών στο Πολυτεχνείο

«... Αγωνίζονταν στο δικό σου όνομα. Για ένα ιδανικό που πολλοί καπηλεύτηκαν. Όπως είπε και μια σπουδαία προσωπικότητα που γεννήθηκε στο παρελθόν αλληλά ζει στο παρόν και οι ιδέες του αποτελούν ελπίδα για το μέλλον, για να δικαιολογήσουν τις πράξεις τους άλληλαξαν ακόμα και τη σημασία των λέξεων... Ισότητα δήλωσαν μα τα παιδιά πεινάνε. Δικαιοσύνη έταξαν μα οι ψυχές πεινάνε. Ασφάλεια υποσχέθηκαν μα αν σφίξει λίγο ακόμα ο κλοιός εμείς δεν θα υπάρχουμε πια... ελευθερία φώναξαν την ώρα που ετοιμαζόμασταν να φωνάξουμε και εμείς μα δεν προλάβαμε καθώς οι σφαίρες τους διαπέρασαν τις φωνητικές μας χορδές με αποτέλεσμα οι επιθυμίες μας να πνιγούν στο ίδιο μας το αίμα. Η ψυχική αλληλεγγύη έγινε ταπείνωση και αδυναμία. Το καθεστώς άλλαξε. Οι άνθρωποι χάθηκαν. Και εσύ ήσουν ακόμη εκεί... Το αίμα δεν χύθηκε άδικα. Οι πύλεις δεν έπεσαν χωρίς λόγο πάνω στους νεκρούς. Οι άνθρωποι δεν σπατάλησαν άδικα το τελευταίο τους χαμόγελο. Γιατί ήξεραν ότι ακόμα και νεκροί θα συνεχίζουν να υπάρχουν σαν ιδέες. Νέες ιδέες που δεν πρόλαβαν να ανθίσουν μα μας γέμισαν ζωή. Κι εσύ λοιπόν είσαι μια ιδέα... Είσαι το βλέμμα του παιδιού που με κοίταξε με αγάπη και συγκίνηση μόλις του έδωσα το χέρι μου τη στιγμή που άφηνε την τελευταία του πνοή. Είσαι η μητέρα που άφησα πίσω και εύχομαι να είναι καλή και να με θυμάται όπως ήμουν, με χαμόγελο. Είσαι το συναίσθημα που ένιωθα κάθε φορά που ζωγράφιζα στους τοίχους αμετάφραστες λέξεις και συνθήματα που με έμαθαν να ζω. Είσαι ο συμφοιτητής μου που ονειρευόμασταν μαζί και καίγαμε μόνοι μας τα όνειρά μας για να δημιουργήσουμε καινούρια. Είσαι η αγάπη που

τροφοδοτεί την ύπαρξή μου. Είσαι η ελευθερία που μπορώ να νιώθω ακόμα και αν είμαι αλλοσσοδεμένος μέσα σε περιορισμούς και απαγορεύσεις. Είσαι ο λόγος που υπήρξα ζωντανός και ο λόγος που συνέχισα να υπάρχω ακόμα κι όταν αναγκάστηκα να εγκαταλείψω τον κόσμο. Είσαι σημαντική γιατί μου έδειξες τον δρόμο. Είσαι αθάνατη γιατί δεν με άφησες ποτέ. Είσαι η ψυχή μου και σ' ευχαριστώ που ήσουν πάντα εκεί... Όσο και αν πληγώθηκα ψυχικά και σωματικά μέχρι που τελικά διαλύθηκα κι εγώ. Η σωτηρία είναι κοντά. Η αλήθεια υπερίσχυσε. Η ζωή νίκησε. Ναι, είμαι ελεύθερος. Επιτέλους ζω. Και ζω μέσα σου βαμμένη με αίμα. Δικαίωσέ με.»

Κατερίνα Πρόκου,
Γ'2 Λυκείου

Επίσκεψη της Γ' Λυκείου στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών (ΔΕΕ)

Η τάξη μας επισκέφτηκε τα εγκληματολογικά εργαστήρια της ελληνικής αστυνομίας, εκεί όπου χτυπά η καρδιά της αστυνομικής - επιστημονικής έρευνας αλληλά και της τεχνολογικής καινοτομίας σε ό,τι αφορά την εξιχνίαση εγκλημάτων.

Είναι σε όλους γνωστό ότι τα τελευταία χρόνια ο τομέας των εγκληματολογικών ερευνών αποτελεί άκρως ελκυστικό αντικείμενο για την νέα γενιά. Βασικό ρόλο σε αυτό έχουν διαδραματίσει και οι δημοφιλείς τηλεοπτικές επιτυχίες τύπου CSI καθώς και οι αντίστοιχες κινηματογραφικές ταινίες. Ως εικόνα, όταν η φαντασία συναντά την πραγματικότητα τότε μένεις έκπληκτος από την τρομακτική ομοιότητά τους. Συγκεκριμένα, εντός της Διεύθυνσης ήρθαμε σε οπτική επαφή με γενετικούς αναλυτές αλληλουχιών DNA, υπολογι-

στικά συστήματα (server and clients) για το Εθνικό Αρχείο Δεδομένων Γενετικών Τύπων, Λογιστικό σύστημα καταχώρισης και αναζήτησης γενετικών τύπων (CODIS), στερεοσκόπιο, φασματοφωτόμετρο, αυτόματα σύστημα συγκριτικών ιχνών καλύκων και βολίδων (EVOFINDER) καθώς και με αλληλά υπερσύγχρονα μηχανήματα. Οι τεχνολογικές αυτές υποδομές αποτελούν το βασικό εργαλείο δουλειάς των ανθρώπων που ερευνούν τις εγκληματολογικές υποθέσεις, οι οποίοι μπορεί να είναι χημικοί, τοξικολόγοι, φυσικοί, βιολόγοι, βιοτεχνολόγοι, ειδικευμένοι αστυνομικοί, αξιωματικοί και άνθρωποι πολλών διαφορετικών ειδικοτήτων. Οι προαναφερθέντες εργάζονται διεπιστημονικά, ώστε να δώσουν την δυνατότητα στις προανακριτικές αρχές να διοχετεύσουν όσο το δυνατόν περισσότερα στοιχεία στις δικαστικές αρχές. Εκείνες με την σειρά τους οφείλουν να χρησιμοποιήσουν το υλικό των εκθέσεων των πραγματογνωμόνων για να επιτελέσουν δίκαια το έργο τους, δηλαδή την απονομή δικαιοσύνης!

Η υπηρεσία διαρθρώνεται σε 10 τμήματα τα οποία και επισκεφθήκαμε.

Ξεκινήσαμε από το τμήμα βιολογικών και βιοχημικών εξετάσεων και αναλύσεων, όπου μείναμε εντυπωσιασμένοι

τόσο από τα προαναφερθέντα μηχανήματα όσο και από τον τρόπο λειτουργίας του γενετικού μας υλικού ως αναμφισβήτητου πειστηρίου για την διευλεύκανση εγκλημάτων. Έπειτα επισκεφθήκαμε το τμήμα φυσικών και χημικών εξετάσεων, όπου μας απέδειξαν οι ειδικοί ότι αντικείμενα ή ίχνη που βρίσκονται στον τόπο του εγκλήματος, όπως αποτυπώματα παπουτσιών, μπουκάλια, κλπ. μπορούν κατόπιν αναλύσεως να αποτελέσουν σημαντικά πειστήρια για την εξιχνίαση των υποθέσεων. Εν συνεχεία μιλήσαμε με έναν επιστήμονα του τμήματος εξετάσεων ψηφιακών πειστηρίων, ο οποίος μας επέστησε την προσοχή γύρω από την πλεξάνη του διαδικτυακού εγκλήματος επισημαίνοντάς μας να προστατεύουμε τα προσωπικά μας δεδομένα και να μην τα έχουμε εκτεθειμένα στους προσωπικούς μας διαδικτυακούς λογαριασμούς. Μετά από αυτήν τη συζήτηση ξεναγηθήκαμε στο τμήμα δικαστικής γραφολογίας και πηλαστότητας εντύπων και αξιών καθώς και στο τμήμα οπτικοακουστικού υλικού και φωτογραφίας. Ο επόμενος σταθμός μας ήταν το τμήμα δακτυλосκοπίας, όπου γίνεται η ανάλυση των δακτυλικών αποτυπωμάτων που έχουν βρεθεί στον τόπο του εγκλήματος. Εκεί γνωρίσαμε έναν από τους τρεις πραγματογνώμονες ανάγνωσης των δακτυλικών αποτυπωμάτων που υπάρχουν στην Ελλάδα, ο οποίος μεταξύ άλλων μας ανέφερε τον διασυννοριακό χαρακτήρα των επιχειρήσεων της αστυνομίας, καθώς ανά πάσα στιγμή μπορεί να υπάρξει επικοινωνία και συνεργασία με όλες τις διεθνείς αστυνομικές αρχές. Το ακόλουθο τμήμα που επισκεφθήκαμε, λίγο μακάβριο θα το χαρακτηρίζα, ήταν το εργαστήριο πυροβόλων όπλων και ιχνών στοιχείων. Εκεί γίνονται οι αναλύσεις των βλημάτων και των όπλων που έχουν χρησιμοποιηθεί σε κάποια εγκληματική ενέργεια, όπως ανθρωποκτονίες, τρομοκρατικές ενέργειες, ληστείες. Επίσης εκεί φυλάσσονται οι σφαίρες των ανεξιχνίαστων έως σήμερα εγκλημάτων.

Τέλος, μιλήσαμε με έναν ειδικό αξιωματικό της αστυνομίας από το τμήμα εξερευνήσεων, κάτι σαν τον αντίστοιχο "ντέντεκτιβ" των αγαπημένων μας ταινιών.

Μετά, λοιπόν, από αυτήν την εκτενή περιγραφή της επίσκεψής μας είναι φανερό ότι το κράτος επενδύει σημαντικά ποσά για την εξιχνίαση των εγκλημάτων με σκοπό την ανεύρεση του δράστη, και κατ'επέκτασιν την απονομή δικαιοσύνης και την προστασία των πολιτών.

Μελίνα Σιούτη,
Γ'2 Λυκείου

Επίσκεψη Β΄- Γ΄ Λυκείου στον Αρχαιολογικό χώρο του Κεραμεικού

Μια τυπική καθημερινή μέρα του Οκτώβρη, πήγαμε με το σχολείο μου μια βόλτα στον Κεραμεικό για να επισκεφτούμε το αρχαιολογικό μουσείο.

Με την είσοδό μας στο μουσείο από τον πεζόδρομο της Ερμού, περνώντας από το εκδοτήριο και πωλητήριο του χώρου (οδός κεντρικού δρόμου αγοράς της Αθήνας), ήρθαμε αντιμέτωποι με εκθέματα ταφικού χαρακτήρα, που προέρχονται από τις ανασκαφές της Γερμανικής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας. Πρόκειται για ένα ήλιτο ισόγειο τετράγωνο κτήριο η πρόσοψη του οποίου πλαισιώνεται από στεγασμένη εξωτερική στοά, σχήματος «Γ» με περισπούδαστα ταφικά μνημεία του 4ου αιώνα π.Χ. καθώς και τμήμα ψηφιδωτού από το Πομπείο, του ίδιου αιώνα. Εσωτερικά υπάρχουν τέσσερις εκθεσιακοί χώροι που περιβάλλουν το στεγασμένο αίθριο, διαμορφωμένο με ελιές και δάφνες ως μικρός εσωτερικός κήπος. Αναλυτικότερα, στην πρώτη (ανατολική αίθουσα) συνεχίζεται η έκθεση επιτύμβιων και επιτάφιων μνημείων της αρχαϊκής γλυπτικής καθώς και επιτάφιας στήλης των κλασικών χρόνων. Στη συνέχεια στο αίθριο συνεχίζεται η

έκθεση επιτάφιων μνημείων και βάσεων, νεότερης περιόδου των οποίων δεσπόζει ο «μαινόμενος ταύρος», επιτάφιο μνημείο του Διονυσίου του Κοιλυτέως. Έπειτα, στη δεύτερη αίθουσα (νότια) αρχίζει η έκθεση αγγείων και ταφικών κτερισμάτων της προϊστορικής κυρίως περιόδου (2.500-1000 π.Χ.). Στην τρίτη κατά σειρά αίθουσα (δυτική) συνεχίζεται η έκθεση με αγγεία διαφόρων χρήσεων της πρωτογεωμετρικής περιόδου (1050-900 π.Χ.) και της γεωμετρικής εποχής (900-700 π.Χ.), η οποία και θεωρείται η πλέον αντιπροσωπευτική του Κεραμεικού. Στην αγγειογραφία της περιόδου αυτής την γραμμική βέβαια διακόσμηση διαδέχεται η ανθρωπόμορφη και ζωόμορφη απεικόνιση που αποτελούν, κατά τους ειδικούς, τις αρχές της εικονιστικής θεματογραφίας στην αττική κεραμική. Τέλος, στην τέταρτη και τελευταία αίθουσα (βόρεια) δεν μπορεί κανείς να μείνει ανεπηρέαστος από τον θαυμαστό κόσμο των ευρημάτων της κλασικής αγγειογραφίας με την πλούσια αφηγηματική θεματολογία της εποχής εκείνης (θρηνωδίες, μύθοι θεών, ημιθέων και ηρώων που εναλλασσονται) με

την εισαγωγή των μελανόμορφων και ερυθρόμορφων αττικών αγγείων και άλλων ευρημάτων του καθημερινού βίου. Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί, ότι στο μουσείο αυτό, του Κεραμεικού, εκτίθενται ευρήματα από τον Έξω Κεραμεικό αρχαιολογικό χώρο. Τα ευρήματα του Έσω Κεραμεικού χώρου εκτίθενται μαζί μ' εκείνα της Αρχαίας Αγοράς στο ομώνυμο μουσείο που φιλοξενείται στη Στοά του Αττάλλου. Στα αρνητικά νέα της ξεναγού δυστυχώς προστέθηκε η πληροφορία πως το 1982, εκλάπη από το μουσείο μία μελανόμορφη λήκυθος.

Με την έξοδό μας από τον αρχαιολογικό χώρο, δεν μπορούμε να παραλείψουμε τη βόλτα μας στο γραφικότατο Θησείο, όπου και απολαύσαμε τη ζεστή σοκολάτα σε ένα μαγαζί από τα πολλή που είχε στη σειρά, με θέα την Ακρόπολη.

Ολοκληρώνοντας, η επιστροφή με βρήκε ενθουσιασμένη για την εκδρομή μας και ανυπόμονη για την επόμενη προσχεδιασμένη αντίστοιχη εκδρομή του σχολείου.

Άλκηστη Πυρή,
Β΄Λυκείου

Επίσκεψη στο Μουσείο Παιχνιδιών Μπενάκη

Στις 8 Νοεμβρίου εμείς, τα παιδιά της Α΄ Γυμνασίου, επισκεφθήκαμε το Μουσείο Μπενάκη. Μάθαμε ότι το κεντρικό κτήριο της οδού Βασιλίσσης Σοφίας στο κέντρο της Αθήνας ήταν το σπίτι του Τρελαντώνη, του

αδελφού της Πηνελόπης Δέλτα.

Εμείς, όμως, πήγαμε στο Παλιό Φάληρο, σ' ένα αρχοντικό σαν κάστρο, που ο υδραίος πλοίαρχος Αθανάσιος Κουλιούρας δώρισε στο Μουσείο Μπενάκη. Εκεί στεγάζεται η Έκθεση Παιχνιδιών, που βασίζεται στην συλλογή που δώρισε στο Μουσείο Μπενάκη η Μαρία Αργυριάδη.

Είδαμε υπέροχα πράγματα και περάσαμε φανταστικά. Θαυμάσαμε όλων των ειδών τις κούκλες: μεγάλες, μικρές, μαύρες, άσπρες, πάνινες, ξύλινες, πηλαστικές, μελαχρινές, ξανθές, μαυρομάλλες και πολλές άλλες. Γνωρίσαμε την πρώτη Μπάρμπι, κούκλες που παίζουν μουσική, που κολυμπούν... Επίσης είδαμε και κουκλόσπιτα, αρκουδάκια λούτρινα, κουζινικά και τρενάκια, φιγούρες του Κουκλοθέατρου και του Καραγκιόζη... Κάποιες, μάλιστα, κούκλες, δεν ήταν πολύ διαφορετικές από τις κούκλες που έπαιζε η μητέρα μας.

Η επίσκεψη στο Μουσείο Μπενάκη μας εντυπωσίασε πάρα πολύ! Δεν είχαμε άλλοτε ξαναδεί τόσο αρχαία παιχνίδια... Σκεφτείτε ότι το αρχαιότερο παιχνίδι του μουσείου είναι μια πήλινη κουδουνίστρα σε σχήμα κουκουβάγιας! Μάθαμε και είδαμε πολλά πράγματα που μας άφησαν άναυδους. Κάποιοι από εμάς θα ήθελαν να περιηγηθούν και να απολαύσουν άλλη μια φορά τα πλούσια εκθέματα!

(Από τις εκθέσεις των μαθητών και μαθητριών του 2ου τμήματος της Α΄ Γυμνασίου.)

Πρέπει να σημειωθεί ότι η Μαρία Αργυριάδη, η συλλέκτρια που έστησε το Μουσείο Μπενάκη Παιχνιδιών πέθανε πριν λίγες ημέρες, στις 4 Δεκεμβρίου 2018 σε ηλικία 72 ετών.

Επίσκεψη Α΄ Λυκείου στον «Μύρτιλλο»

Στις 8 Νοεμβρίου με την Α΄ Λυκείου στο πλαίσιο του μαθήματος "Πολιτική παιδεία" επισκεφτήκαμε την Κοινωνική Συνεταιριστική Επιχείρηση Ειδικού Σκοπού "Μύρτιλλο" και παρακολουθήσαμε το πρόγραμμα «Ανακαλύπτοντας τον Μύρτιλλο».

Μέσα από παιχνίδι, σκέψη και δραστηριότητες τα παιδιά του σχολείου κατανόησαν την αξία που πηγάζει από την πανανθρώπινη αντίληψη ότι η βαθιά δομή της ψυχής των ανθρώπων που βρίσκονται στο φάσμα του αυτισμού δεν διαφέρει από των υπολοίπων. Μέσω του προγράμματος αυτού φοιτητές και μεταπτυχιακοί φοιτητές σε συνεργασία με το Ε.Κ.Π.Α. προσπαθούν να δείξουν έμπρακτα και όχι μόνο ιδεολογικά ότι τα ΑΜΕΑ πρέπει να αντιμετωπιστούν μέσα στην ζωή, την αγορά εργασίας και τον πολιτισμό με αξιοπρέπεια.

Στόχος μας ήταν η κατανόηση της έννοιας "όλοι διαφορετικοί, όλοι ίσοι". Ευχαριστούμε όλους από καρδιάς.

Βενετία Λέκκα,

Καθηγήτρια Κοινωνιολογίας

Δημιουργικές εργασίες στο μάθημα της Τεχνολογίας

Για άλλη μια χρονιά η «Έκθεση της τεχνολογίας» αποτέλεσε το τελευταίο ευχάριστο γεγονός ...πριν από τις εξετάσεις.

Η έκθεση αυτή άλλωστε ταιριάζει τόσο πολύ και με τον τίτλο του περιοδικού μας «Δημιουργία».

Φέτος παρουσιάστηκε και η συλλογή «των κεραμικών». Μια μεγάλη ομάδα από μαθητές και καθηγητές, με υπεύθυνη συντονισμού την κα Ντίνα Χατζηγούλα, μας κατέπληξαν με τα δημιουργήματά τους.

Ήρθε η ώρα να δείξουμε τα ταλέντα μας και σε έναν άλλο τομέα...

Όλες οι τάξεις του Γυμνασίου μάς παρουσίασαν τις δικές τους εργασίες, οι οποίες παρόλο που απαιτούσαν πολύ κόπο ολοκληρώθηκαν μέσα σε ένα όμορφο κλίμα συνεργασίας.

Στην αρχή της περσινής χρονιάς καλωσορίσαμε και την Α' γυμνασίου στον υπέροχο «κόσμο της τεχνολογίας», όπου είχαν την δυνατότητα να ζήσουν μια μοναδική εμπειρία! (φωτο.: 5, 6, 7, 8)

Τους δόθηκε η ευκαιρία να φτιάξουν οι ίδιοι, μέσα στο φιλόξενο εργαστήριο του σχολείου μας, με τη σωστή χρήση εργαλείων και τη δική μου καθοδήγηση την ατομική κατασκευή που είχαν επιλέξει (φωτο.: 9, 10, 11).

Επίσης, κάθε μαθητής, ακολουθώντας οδηγίες συνέλεξε υλικό σχετικό με την κατασκευή του (τα βήματα που ακολουθούσε, τα υλικά και τα εργαλεία που χρησιμοποίησε, διάφορες πληροφορίες, φωτογραφίες, σχέδια κ.α.) με σκοπό να μας την παρουσιάσει σε μια ωραία γραπτή εργασία, έχοντας βάλει και εκεί το προσωπικό του στίλ.

Ζυγαριά Ακριβείας

Ρομπότ

Νερόμυλοι

Ξύλινα Σπιτάκια

Η περσινή μας Β' γυμνασίου δουλεύοντας σε ομάδες κατάφερε να κάνει πραγματικότητα ένα από τα πιο δύσκολα πράγματα που απαιτούνται σε αυτή την ηλικία, δηλαδή να συνεργαστούν οι μαθητές μεταξύ τους, να σκεφτούν σαν μεγάλοι, να ανακαλύψουν ή και να χρησιμοποιήσουν τα ταλέντα και τα χαρίσματά τους ο καθένας με σκοπό τη δημιουργία «της δικής τους Βιομηχανίας».

Αρκετοί από αυτούς το κατάφεραν με πολύ μεγάλη επιτυχία και αληθινό επαγγελματισμό παρουσιάζοντάς

μας τρόπους διαφήμισης και προώθησης των προϊόντων που είχαν δημιουργήσει.

Βλέπουμε κάποιες από τις μακέτες των Βιομηχανιών που προκρίθηκαν μεταξύ άλλων σε κάθε τμήμα. (φωτο.: 12, 13, 14) και

ορισμένα από τα μπρελόκ που έφτιαξαν τα παιδιά της Β' γυμνασίου: (φωτο.: 15, 16, 17, 18, 19, 20)

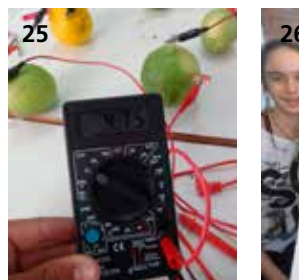
Δυστυχώς είναι πολύ δύσκολο να παρουσιάσουμε μέσα στις σελίδες αυτού του περιοδικού όλα εκείνα τα βίντεο, τα ηχητικά, όλες τις παρουσιάσεις, προϊόντα που μας είχαν ετοιμάσει.

Με την Γ' γυμνασίου προσπαθήσαμε να γίνουμε ... μικροί Ερευνητές!

Δουλέψαμε σε ομάδες ακολουθώντας την αλληλο-διδασκτική μέθοδο. Κάθε μέλος μιας ομάδας έδειχνε, βοηθούσε και συμπλήρωνε τα υπόλοιπα. Μάθαμε να σκεφτόμαστε πρακτικά και να χρησιμοποιούμε τις γνώσεις μας για να κάνουμε ...ΕΡΕΥΝΑ!! (φωτο.: 21, 22, 23, 24)

Προσπαθήσαμε αυτό που σκεφτόταν και σχεδίαζε κάθε ομάδα να το πραγματοποιήσουμε. Κάθε ένας είχε τον δικό του ρόλο:

Πραγματικά αξίζουν σε όλα τα παιδιά του γυμνασίου ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ!!!

Βασίλειος Νίκας,
Καθηγητής Τεχνολογίας

Εντυπώσεις από τις δραστηριότητές μας

Δεν φανταζόμασταν ποτέ ότι στην Γ' γυμνασίου το μάθημα της Τεχνολογίας θα γινόταν τόσο διαφορετικό και ενδιαφέρον!

Ξεφύγαμε από τα συνθισμένα και είχαμε να κάνουμε με έρευνα, πείραμα και κατασκευές.

Αρχικά ήρθαμε αντιμέτωποι με ένα πολυσέλιδο ερωτηματολόγιο με ερωτήσεις που αφορούσαν τον εαυτό μας και, συζητώντας με τον καθηγητή μας, τον γνωρίσαμε καλύτερα.

Το καλύτερο όμως μέρος μέσα στη χρονιά ήταν όταν χωριστήκαμε σε ομάδες και αναλάβαμε μια έρευνα για ένα θέμα της επιλογής μας.

Η ομάδα στην οποία ανήκα εγώ ανέλαβε να ερευνήσει την επίδραση διαφόρων υλικών ως προς την απορρόφηση της θερμικής ακτινοβολίας, βρίσκοντας ποιο είναι καλύτερος μονωτής θερμότητας.

Προκειμένου να κάνουμε την έρευνα χρειάστηκε να στήσουμε με τη βοή-

θεια του καθηγητή μας μια ολόκληρη κατασκευή με την οποία θα γινόταν το πείραμα.

Το κομμάτι αυτό ήταν το πιο ευχάριστο! Χρησιμοποιήσαμε ξύλινες τάβλες που κόψαμε μόνοι μας, βρήκαμε και φέραμε τα υλικά μας (τενεκεδάκια, χαρτί, ύφασμα, αλουμινόχαρτο κ.ά.) και..... το βάλαμε σε εφαρμογή!

Τελικά δουλεύοντας σε ομάδες το μάθημα είχε γίνει ιδιαίτερα ευχάριστο και εποικοδομητικό. Ειδικά όταν συνδέσαμε το ρεύμα και πήραμε τις πρώτες μετρήσεις νιώσαμε ενθουσιασμό και ικανοποίηση!

Την μεγαλύτερη χαρά όμως νιώσαμε όταν παρουσιάσαμε όλη μας τη δουλειά στην έκθεση του σχολείου στο τέλος της χρονιάς.

Η δραστηριότητα αυτή αλλήλα και όλο το μάθημα ήταν μια νέα εμπειρία για όλους μας, μια πραγματική ξεκούραση μέσα στη φορτωμένη καθημερινότητα.

Άννα Αλεξίου, Α' 1 Λυκείου

Είμαι πολύ ενθουσιασμένη και χαρούμενη που μου δόθηκε η ευκαιρία να παρουσιάσω στο υπόλοιπο σχολείο τις ενέργειες που πραγματοποιήσαμε, οι μαθητές της φετινής Α' Λυκείου, στο μάθημα τεχνολογίας.

Αρχικά, σε πλαίσιο κοινής συμφωνίας, τα δύο τμήματα αποφασίσαμε στο πρώτο τετράμηνο να ασχοληθούμε με κάποια ερωτηματολόγια σχετικά με τον εαυτό μας. Έτσι λοιπόν, αφού όλοι οι μαθητές συμπληρώσαμε τις ερωτήσεις, πραγματοποιήσαμε με τον καθηγητή μας έναν ευχάριστο διάλογο, που ήταν βοηθητικός για να σχηματίσουμε μία άποψη σχετικά με την μελλοντική επαγγελματική κατεύθυνση και την πορεία που μπορεί να μας ενδιαφέρει.

Στη συνέχεια, φτάνοντας στο

δεύτερο τετράμηνο, μπήκαμε στο πιο πρακτικό, και κατά τη γνώμη μου πιο ενδιαφέρον κομμάτι. Αφού χωριστήκαμε σε ομάδες, η εργασία που αναλάβαμε ήταν να δημιουργήσουμε μια δική μας έρευνα όποιου θέματος προτιμούσαμε σαν ομάδα. Φυσικά υπήρξαν πολλές αξιόλογες εργασίες μεταξύ άλλων και η δική μας. Συγκεκριμένα, αποφασίστηκε ομόφωνα να ερευνήσουμε κατά πόσο είναι αλήθεια το γεγονός ότι η εξωτερική εμφάνιση επηρεάζει την πρώτη εντύπωση που σχηματίζουν τα άτομα μεταξύ τους. Δημιουργήσαμε ερωτηματολόγια τα οποία συμπλήρωσαν οι μαθητές του σχολείου και έπειτα, αφού συγκεντρώσαμε τα αποτελέσματα, οδηγηθήκαμε στο συμπέρασμά μας μέσα από Excel. Τέλος,

τοποθετήσαμε σε ένα μεγάλο χαρτόνι όλα τα στοιχεία που μας χρειάστηκαν για να φτάσουμε στο συμπέρασμα το οποίο ήταν ότι πραγματικά η πρώτη εντύπωση επηρεάζεται από την εξωτερική εμφάνιση. Με χαρά και ικανοποίηση, η ομάδα μου και εγώ παρουσιάσαμε στους συμμαθητές μας το έργο μας αλλήλα και όταν ήρθε η στιγμή, παρακολοθηθήκαμε και εμείς των υπολοίπων.

Είμαι ευγνώμων στον καθηγητή μας, κύριο Νίνα, γι' αυτή την γεμάτη εμπειρίες χρονιά και εύχομαι και στις επόμενες τάξεις να περάσουν μια τόσο εποικοδομητική χρονιά όσο κι εμείς.

Καλλιόπη Τριανταφυλλίδου,
Α'2 Λυκείου

Η αξία του αθλητισμού

«Νοῦς ὑγιής ἐν σώματι ὑγιής»: ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας καὶ μας κάνουν νὰ ἀντιληφθοῦμε πόσο σημαντικός εἶναι ὁ ἀθλητισμός στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Δε νοεῖται τὸ ἓνα χωρὶς τὸ ἄλλο. Αναλυτικότερα, μέσα ἀπὸ τὴν ἀθλήση γενικότερα πηγάζει ἡ εὐεξία, ἡ ὀρεξὴ γιὰ ζωὴ καὶ ἡ ἐνέργεια. Στὶς μέρες μας, πού τὸ ἀγχος κυριαρχεῖ στὶς ζωὲς ὁλῶν μας, τὸ μεγαλύτερο φάρμακο κατὰ τὴ γνώμη μου πού βοηθάει τὸν ἄνθρωπο νὰ μὴ "χαθεῖ" καὶ νὰ μὴ "χάσει" τὸ νόημα τῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἐνασχόλησή του μὲ κάποιο ἀθλῆμα, μὲ κάποια δραστηριότητα στὴ φύση, κάτι πού νὰ τοῦ "γεμίζει" τὶς "μπαταρίες" καὶ νὰ τὸν ἀποφορτίζει. Ὁ ἀθλητισμός χωρίζεται σὲ δύο κατηγορίες, τὸν ἀτομικὸ καὶ τὸν ὁμαδικό. Κάθε κατηγορία προωθεῖ τὶς δικές της ἀρετές καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ καλὸ μὲ τὸν ἀθλητισμό. Προσφέρει ἓνα εὖρος ἐπιλογῶν γιὰ νὰ διαλέξεις ἀπὸ αὐτές μὲ τὴν ἀσχολληθεῖς ἀνάλογα μὲ τὸ τι σε καλύπτει. Γι' αὐτὸ καὶ ἴσενε ὅτι ὁ ἀθλητισμός δε σηκώνει διακρίσεις. Τέλος, εἰδὼς ὅτι εἰς τὸν ἀθλητισμὸν αὐτὸ βῆμα στὴ ζωὴ σου, σε παροτρύνω νὰ βάλῃς τὴν ἀθλήση στὴ ζωὴ σου ὅσο πιο γρήγορα μπορεῖς καὶ σου υπόσχομαι ὅτι θα μὲ θυμηθεῖς...!

Λορέντζο Σαντανιέλλο,
Β' 2 Λυκείου

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἀθλητισμοῦ πού διοργανώθηκε στὸ σχολεῖο μας τὸν Οκτώβριο.

«Τι κόσμος, κόσμος τι;»

Γεννήθηκα, και γύρω μου σκοτάδι. Βουή και μαυρίλα. Πόνος στο κεφάλι μου, ζαλάδα. Νύχια αρπακτικών με πιάνουν με κρατάνε, με φιλακίζουν κι ουρλιάζουν στ' αυτιά μου. Ω, αναρχία.

Μπήκα σ' έναν κόσμο χωρίς αρχή, αρχές και τέλος. (...)

Κάποιος τράβηξε την κουρτίνα. Μπήκε φως από μια χαραμάδα αλλήλα πλημμύρισε ζωή στο δωμάτιο. Άνοιξα τα μάτια μου και σχεδόν κατάφερα να δω. Ωω, τι ομορφιά... κι ο κόσμος απλώνεται γύρω μου!

Κόσμος απέραντος, περατός, χρωματιστός. (...)

Έχει φως. Έχει φως και διακρίνω το ψέμα. Έχει φως και διακρίνω το αίμα. Έχει όρια. Έχει όρια και διακρίνω τους τοίχους. Έχει όρια και διακρίνω την απομόνωση. Έχει σιωπή. Έχει φασαρία. Δεν αντέχω άλλο, τη σιωπή, τη φασαρία.

Κόσμος περιορισμών. Σιωπής κόσμος. Κόσμος φασαρίας (...)

Κουτσαίνοντας, κινώ στο διάδρομο. Μπρος σκοτάδι, πίσω φως. Πόσο δύσκολο είναι να ανάψω το φως; Ποσό εφικτό είναι να έχω παντού φως; Γυρνάω πίσω και γερνάω. Γυρνάω ξανά και μεγαλώνω.

Γηρατειών και διεύρυνσης, φωτός και σκότους κόσμος. (...)

Κοιτάω το ταβάνι, ξαπλωμένος στο πάτωμα. Τα φωτεινά μονοπάτια λίγα, όσα είναι και τ' αστέρια του ουρανού μπρος στην έκτασή του. Γυρνώ στο πλάι. Κι άλλοι περπατούν πλάι μου. Άλλοι τρέχουν, πέφτουν, κάθονται χάρω όπως και γω. Ποτέ δεν τους είχα δει... Κάποιοι πάνε μακριά. Πιο μακριά κι από μένα. Ξανακοιτώ πίσω μου. Εγώ... εγώ δεν πήγα μακριά. Κοιτώ πάλι μπροστά.

Κόσμος - Διαδρομή. (...)

Κάποιος φωνάζει. Χειροκροτούν. Κάποιος φωνάζει. Κηλαίνε. Κάποιος φωνάζει. Φοβάται. Δεν τον πλησιάζουν. Κάποιος φωνάζει. Φοβούνται. Κάποιος φωνάζει. Τον ακούνε δίχως να επεξεργάζονται την πληροφορία. Κάποιοι είναι σιωπηλός, και απλά διαβάζει.

Κόσμος φωνών. (...)

Σηκώθηκα γερασμένος και κατάλαβα πως θα μπορούσα να ανάβω το φως.

Το φως και να βλέπω. Βρήκα ένα βιβλίο για να συνεχίσω πάλι τη διαδρομή «του φωτός μου». Κοίταξα πίσω μια ακόμα φορά. Σάστισα. Έτρεξα πίσω. Έδωσα το βιβλίο σ' ένα παιδί, και το φως άναψε. Γνώσης κόσμος.

**Τζωρτζίνα
Μαυρίκου,
Β'1 Λυκείου**

Μυστήριο ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον!

Η ενανθρώπιση του Θεού είναι το θαύμα των αιώνων που αφήνει το περιθώριο να ζήσει κανείς την πραγματικότητα του πιο όμορφου ονείρου της ανθρωπίνης ύπαρξης· να πλησιάσει τον Θεό, να τον νιώσει οικείο «ξενιτεμένο και σύντροφο στη δική του ξενιτιά», να δημιουργήσει σχέση μοναδική μαζί Του. Και έτσι, μέσα στην σπηλιά, την υγρή και σκοτεινή, το ουράνιο φως θερμαίνει με αγάπη και χαρά την ανθρωπότητα που πηλάθεται από την αρχή. Η χαμένη ελπίδα αναγεννάται λιτωτικά.

Η χαρά είναι ανείπωτη, γιατί ο Θεός δεν είναι ο απόμακρος παρατηρητής, το «απρόσωπο είναι», αλλὰ Εκείνος που δέχεται να γίνει άνθρωπος απροϋπόθετα και να γίνει ἄγιος, Αυτός που γέμισε το σύμπαν με αστέρια, να ανακληθεί Αυτός που έπλησε τα βουνά και τις θάλασσες, να καταδιωχθεί Αυτός που είναι η πηγή κάθε αγαθού.

As γιορτάσουμε ἡσυχά, με καρδιακή χαρά, με πνευματική συγκίνηση, γιατί η ελπίδα μας δεν είναι κούφια. Είναι γεμάτη από τον κάθε ἄλλο που διψά να καταργήσει τη ρηχή σχέση με τον συνάνθρωπο, ανατρέποντας την γραμμική πορεία των πραγμάτων της καθημερινότητας που εξισώνει το μυστήριο με την παραδοξότητα. Και έτσι το θαύμα διασώζεται από τους αμφισβητίες που αρνούνται να παραδεχθούν μια ήρεμη πίστη και ενώνουν τις φωνές τους με κείνους που ψάλλουν σεμνά μα σταθερά: «Μυστήριο ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον».

Αδ. Ισιώρα,
Θεολόγος

Καλά Χριστούγεννα!

